

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobkyně: **TERABYTE s.r.o.**, se sídlem Šardice 788, zast. Mgr. Martinem Pujmanem, advokátem se sídlem Jugoslávská 620/29, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolační finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2023, č. j. 29368/23/5300-22443-712892, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2025, č. j. 31 Af 45/2023-122, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku ve výši **1 000 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Výše nadepsaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti dvaceti dvěma rozhodnutím – platebním a dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) – Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 7. 2. 2023, kterými byla žalobkyni vyměřena či doměřena DPH a stanoveno penále v celkové výši přesahující 23 milionů Kč. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně uplatnila nárok na odpočet DPH v rozporu s principem zákazu zneužití práva, jelikož nájemkyně datového centra, které žalobkyně provozovala a pronajímala, neodváděla v Austrálii příslušný ekvivalent DPH, o čemž musela žalobkyně vědět.

[2] Žalobkyně se proti rozhodnutí žalovaného bránila žalobou, kterou krajský soud zamítl výše nadepsaným rozsudkem jako nedůvodnou.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, kterou spojila s návrhem na přiznání odkladného účinku. Ten odůvodnila především tím, že jednorázové uhrazení daně a penále ve výši 23 424 779 Kč by pro ni bylo s ohledem na její rozpočet velmi zatěžující a mělo by likvidační účinky. Zdůraznila, že provozovala a pronajímala datové centrum, na jehož realizaci obdržela dotaci od Ministerstva průmyslu a obchodu ve výši 27 685 420,35 Kč. Příjmy z pronájmu datového

centra měly vzrůstající tendenci, avšak v roce 2022 došlo ke zhoršení situace vlivem energetické krize a její hospodaření bylo ztrátové. V době podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti datové centrum nepronajímala, jelikož bylo zatíženo zástavním právem ve prospěch správce daně. K datu 31. 12. 2023 činily její dlouhodobé závazky částku ve výši 21 677 000 Kč, k datu 31. 12. 2024 pak činily tyto závazky částku ve výši 51 850 000 Kč (v této částce je již zahrnut nárok správce daně). K datu 30. 6. 2025 byl zůstatek stěžovatelky na běžném účtu pouze 1 231,59 Kč. Výkonem rozhodnutí finančního úřadu by utrpěla nenávratnou újmu, jelikož by došlo ke zpeněžení datového centra, a tedy k ukončení její ekonomické činnosti. Její obnovení by bylo nemožné, stěžovatelka by ani nemohla splácet své závazky vůči správci daně. Výkonem platebních výměrů by tak stěžovatelka utrpěla nenávratnou újmu, která by byla nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Neprodleným uhrazením předmětné daně nehrozí jiným osobám žádná konkrétní újma, pouze nebude do státního rozpočtu neprodleně proveden odvod ve výši 23 424 779 Kč. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v daném případě není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Poukázala též na skutečnost, že krajský soud jejím návrhu v řízení o žalobě usnesením ze dne 24. 11. 2023, č. j. 31 Af 45/2023-71, vyhověl a žalobě přiznal odkladný účinek.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření zdůraznil mimořádný charakter přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Samotná výše daňové povinnosti nepresumuje dle žalovaného naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy, že by byla pro stěžovatelku likvidační. Celková výše je navíc ovlivněna počtem daňových povinností, které stěžovatelka tvrdila v nesprávné výši. Stěžovatelka může využít jiných postupů, které jí nabízí zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), a sice posečkání úhrady daně. Primárně je třeba využít postupy stanovené daňovým řádem a až následně lze přiznat kasační stížnosti odkladný účinek. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[5] Kasační stížnost podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem* (srov. též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, odst. [24]).

[6] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje mimořádnou povahu odkladného účinku v řízení o kasační stížnosti. Jeho přiznáním odnímá před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno. Odkladný účinek lze přiznat pouze vůči kasační stížnosti napadenému soudnímu rozhodnutí, případně vůči správnímu rozhodnutí, které bylo napadeno žalobou.

[7] V souvislosti s posuzováním újmy hrozící stěžovateli Nejvyšší správní soud uvádí, že důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě stěžovatele a jeho konkrétní situaci. Má-li být návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí stěžovatel tvrdit a osvědčit

pokračování

reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na výkon napadeného rozhodnutí utrpěl.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl v projednávané věci k závěru, že stěžovatelka konkrétní skutečnosti, které osvědčují možnost vzniku nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám, jakož i to, v čem tato újma spočívá, uvedla a svá tvrzení také doložila konkrétními listinami.

[9] Kasační soud přihlédl zejména k tomu, že stěžovatelka tvrdí hrozící újmu spočívající v povinnosti uhradit daň a penále v celkové výši 23 424 779 Kč, která přesahuje její běžné finanční možnosti a byla by pro ni byla likvidační. Současně by mohlo dojít ke zpeněžení datového centra, které je zatíženo zástavním právem správce daně. V takovém případě by nemohla vykonávat ekonomickou činnost. Svá tvrzení osvědčila rozvahou, výkazem zisku a ztrát, seznamem majetku a bankovním výpisem z běžného účtu. Hospodaření stěžovatelky je od roku 2022 ztrátové. Na běžném účtu měla ke dni 30. 6. 2025 částku ve výši 1 231,59 Kč. Za této situace může úhrada daně a penále ve výši 23 424 779 Kč představovat pro stěžovatelku újmu, kterou nelze považovat za bagatelní. Ačkoli následky splnění povinnosti odvést daň a penále nemusí být zcela nevratné, jsou podle názoru kasačního soudu takového rázu, že by mohly stěžovatelce způsobit vážné obtíže či znemožnit její další obchodní činnost. Jedná se tedy o hrozící újmu takové intenzity, která dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu odůvodňuje výjimečné přiznání odkladného účinku (viz usnesení č. j. 10 Ads 99/2014-58, odst. [25]).

[10] Přiznáním odkladného účinku nevznikne újma jiným osobám, jelikož jak poukázala stěžovatelka, jediným subjektem dotčeným přiznáním odkladného účinku je stát. Přiznáním odkladného účinku sice dojde k dočasnému odepření práva činit kroky vedoucí k výběru daně a penále, jedná se však o částky, které ve svém souhrnu nepředstavují ohrožení pro fungování státu s ohledem na výši jeho celkových příjmů (obdobně srov. usnesení NSS ze dne 13. 6. 2024, č. j. 8 Afs 118/2024-54, odst. [9]).

[11] Stran poukazu žalovaného na možnost využití prostředků daňového řádu, zejména institutu posečkáni, Nejvyšší správní soud uvádí, že ačkoliv si je vědom předcházející judikatury, dle které by měly být zásahy správních soudů do vykonatelných rozhodnutí prostředkem *ultima ratio* (k tomu srov. usnesení č. j. 8 Afs 118/2024-54, odst. [8], a tam citovanou judikaturu). V citovaných rozhodnutích tamní stěžovatelé hrozící újmu neprokázali. K tomu však v projednávané věci nedošlo, stěžovatelka tvrdila a prokázala hrozící újmu, která by jí nepřiznáním odkladného účinku vznikla. Navíc využití prostředků poskytovaných daňovým řádem pak nemusí být dostatečné (srov. usnesení NSS ze dne 15. 3. 2023, č. j. 9 Afs 30/2023-66, odst. [13], a tam citovanou judikaturu).

[12] Nejvyšší správní soud též neshledal, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s jiným důležitým veřejným zájmem. Důsledkem bude pouze to, že veřejný zájem na výběru daní bude dočasně odložen, a nikoliv znemožněn (srov. usnesení NSS ze dne 3. 6. 2020, č. j. 3 Afs 116/2020-70, odst. [14], a ze dne 18. 11. 2021, č. j. 5 Afs 322/2021-42, odst. [10]).

[13] Nejvyšší správní soud proto shledal naplnění podmínek k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, návrhu stěžovatelky vyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Přiznáním odkladného účinku však nijak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

[14] Nejvyšší správní soud uložil stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku. Tato povinnost vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS). Poplatek je splatný do tří dnů od právní moci tohoto usnesení (viz § 7 odst. 1 citovaného zákona). Podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou k uvedenému zákonu, činí výše soudního poplatku 1 000 Kč.

[15] Soudní poplatek lze zaplatit v hotovosti na pokladně soudu, nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol, který byl přidělen pro identifikaci platby, je: **1090311225**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

K výroku II.

Nebude-li soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

V Brně dne 7. srpna 2025

JUDr. Radan Malík
předseda senátu